6de Jaargang. Curacao den 12n October 1889 No 302

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,25.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels fl. 0,50. voor elken regel meer fl. 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD
PLEIN VAN PIETERMAAI, No 129.
UITSLUITEND AGENT VOOR EUROPA:
P. JOLY & J. MARTIN,
66, RUE LAFAYETTE, PARIJS.

E Coerant aki ta sali toer Dia Sabra.
Su prijs di Abonnement ta fl. 2,— pa tres luna, pagar pcdilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl 10,— pa anja.
Un number só fl. 0,25.
Un anuncio di 1 té 7 regel, fl 0,50 cada regel mas fl. 0,07½.

HET WETSONTWERP MACKAAY TOT REGELING VAN LAGER ONDERWIJS IN DE TWEEDE KAMER.

Van de eerste schrede, die bovengenoemd Wetsontwerp in de Tweede Kamer deed, hebben wij onze Lezers reeds op de hoogte gebracht. Sinds zijn reeds weken verloopen en is het maar weinig verder gekomen. Nog altijd is het onderwijsdebat in vollen gang, en er kunnen nog verscheidene dagen mee heengaan, alvorens het tot een eindstemming komt. Is zelfs door liberale bladen erkend moeten worden, dat van den kant der Rechterzijde een verzoenende, welwillende houding aan den dag wordt gelegd; van de Linkerzijde kan zulk een vereerend getuigenis niet worden gegeven. Dag op dag komt men aan met nieuwe amendementen, het een al onmogelijker dan het andere, met het kennelijk doel de debatten noodeloos te rekken en, ware het mogelijk, de afdoening der wet alsnog te verijdelen. Al wordt er nog zoo hoog opgegeven van de wenschelijkheid om aan den schoolstrijd een einde te maken, de Linkerzijde schijnt geen nuttiger en vaderlandlievender werk te kennen, dan tegenover de verzoenende pogingen der Rechterzijde, olie in het vuur te werpen en het geduld der antiliberalen op de proef te stellen.

De *Standaard* maakt naar aanleiding van het uittartend obstructiestelsel der Linkerzijde de volgende zeer gegronde opmerkingen, waarin het blad de Rechterzijde waarschuwt, zich door de telkens in het debat geworpen amendementen niet van haar stuk te laten brengen en vooral niet te meenen door laf toegeven de welwillendheid der liberale heeren te zullen winnen.

„Op zulk een wijs," zegt het antirevolutionnaire hoofdorgaan, op de tactiek der liberalen doelende, „krijgt het er iets van, alsof de liberale partij opzettelijk den minister het werk uit de handen wil nemen, deels om den tijd te rekken, maar deels ook om hem omgemerkt te verzwakken. Hun te veel bij de amendementen toe te geven, zou dan ook m. i. niet zonder bedenking zijn. Ge wint er hun sympathie toch niet mee. Dank zal geen van hen er voor weten. En door al te ver en te veel met hen mee te loopen, maakt ge uw tegenpartij eer overmoedig. Onzerzijds is nog niets verkregen. Het door ons zoozeer gewenschte denkbeeld, om ook voor de localiteit der vrije school steun te erlangen, is zelfs nog niet in debat gekomen. Van een amendement in dien geest is nog geen sprake. En toen Lohman in zake de handwerken een onschuldig amendement voorstelde, werden er aan de overzij zulke horens opgestoken, dat Lohman, om des lieven vredes wille, zijn voorstel maar vallen liet. Zoo krijgt het al meer den schijn alsof de Linkerzijde de wet stelt en alsof de Rechterzijde van haar gratie leven moet. Twee à drie principieele amendementen, ziedaar alles wat de liberale partij had moeten indienen. Op de principale punten had men dan slag kunnen voeren. Door die zelfbeperking ware de bondigheid van het debat gered geworden. En dan ware het een beslissing met eere geweest. Maar om op alles te vitten, op elk artikel wat te zeggen te hebben, en op alle slakken zout te leggen, — verraadt kwaad humeur en nog kwader intentie. Al die kleinigheden doet een goed Parlement commissoriaal met den minister af, en een Parlement, dat een andere methode volgt, wordt zelf kleingeestig."

***

Kleingeestig is inderdaad het rechte woord voor een oppositie, die, gedwongen de ruime tegemoetkoming der tegenpartij te huldigen, haar bestookt met allerlei kleine speldeprikken en haar afmat door tegenwerpingen, die vaak aan het belachelijke grenzen, zooals bijvoorbeeld de vrees, door den heer Lieftinck geuit, dat in de nuttige handwerken de "Roomsche opvatting" te veel mocht bovendrijven. Zelfs het *Handelsblad* kon zich niet weerhouden, bij zulk een opmerking in den lach te schieten. "Voortplanting van katholieke beginselen in de harten van jeugdige Protestantjes, door op ultramontaansche wijze gestopte kousen of gezoomde zakdoeken" dus riep het Amsterdamsche blad uit, "zoo ver gaat onze vrees voor de catholiseering van het volk niet. Men beware toch gewichtige argumenten voor gewichtige zaken."

Van het gewicht dezer zaak — Dr. Schaepman zei in zijn rede te recht dat de poging tot beëindiging van den schoolstrijd als "een zeer ernstige, ik zou bijna zeggen heilige zaak" moest worden beschouwd — toont de linkerzijde zoo weinig besef, dat zij niet aarzelde bij deze discussie met dingen aan te komen, die niets met de regeling van het onderwijs hebben uit te staan. Daartoe toch behoort ongetwijfeld de zoogenaamde leerplicht, eigenlijk leerdwang, dien zij absoluut bij dit ontwerp poogde binnen te smokkelen. Bij deze herziening wordt getracht allen het "voldoend lager onderwijs" te verschaffen, dat de wet voorschrijft, en dat tot dusver tegen de uitdrukkelijke wetsbepaling in, volstrekt niet gegeven werd, daar het onderwijs de groote meerderheid des volks allerminst voldeed. Het is dus allereerst zaak te bewerken dat inderdaad zulk voor aller voldoend onderwijs wordt tot stand gebracht. Is men eenmaal zoover dat voor alle ouders, onverschillig van welke gezindheid, de gelegenheid bestaat hun kinderen overeenkomstig hun godsdienstige overtuiging schoolonderwijs te verschaffen, dan kunnen zij, die daar heil inzien, desnoods met een voorstel tot invoering van verplicht schoolbezoek aankomen. Maar met de tegenwoordige regeling van het onderwijs heeft de leerdwang niets te maken. Te recht schreef het *Dagbl.* omtrent dit punt: "De leerplicht behoort in deze wet niet thuis. Binnen de grenzen van de herziening der schoolwet van 1878 kan het neerleggen van het beginsel van den leerdwang niet vallen. Door de Regeering werd in haar ontwerp alleen dat opgenomen, hetwelk ook door de wetgevers van 1806, 1857 en 1878 werd bedoeld, namelijk de regeling van het Lager Onderwijs en zijn financieele positie. De wet bepaalt dus: wat er in de school zal worden geleerd, hoe die scholen zullen worden gesticht en hoe de onderwijskrachten zullen worden gekweekt en gevoed. Het verschil tusschen de Schoolwet-Mackay en de vroegere wetten bestaat hierin dat nu ook de bijzondere school onder het bereik der schatkist wordt gebracht. Dwangmiddelen toe te passen om de scholen te bevolken: met die quaestie houdt de onderwijs-wetgever zich niet bezig."

Toch trachtten de liberale sprekers er elk oogenblik de Kamer mee bezig te houden en zoodoende van haar gewichtige taak af te houden.

***

De toeleg om de behandeling zoo veel mogelijk te rekken en, als het kon, de heele zaak op de lange baan te schuiven, spreekt, behalve uit het aandragen van amendementen, niet het minst uit de ellenlange redevoeringen, waarbij men zelfs zijn toevlucht neemt tot de bekende „koetjes en kalfjes" enkel om aan den praat te blijven. De verslaggever van het *Handelsbl.* zelf steekt aan het slot van een zijner kamerverslagen den draak met de opgedischte „vertelseltjes" en moet eerlijk bekennen, dat „het dikwijls een kunst was, om bij de welsprekendheid en de mededeeling van allerlei lotgevallen, die sommige leden beleefd hebben en daarom ook interessant vinden, voldoende die opgewektheid tot luisteren te behouden, welke een voordracht in 's Lands raadzaal behoort te verdienen."

Natuurlijk hadden de heeren der Linkerzijde gaarne gezien dat de Rechterzijde hen op de zijpaadjes gevolgd had, waardoor zij trachtten de beraadslagingen van de rechte baan af te leiden. Hoogs naïef betoonden zij reeds in den aanvang hun verwondering, dat er aan den kant der Rechterzijde zoo weinig gesproken werd. Zij hadden liever „weerwerk" gehad; dan was het hun gemakkelijker gevallen de discussies tot breedsprakige vertoogen of redeneeringen zonder eind te doen uitdijen. Maar de Rechterzijde wacht-

FEUILLETON.

FAMILIA DI UN NAVEGANTE.

(*Siguimentoe i fin*).

—"Un lora!" Anna-Mie a gritá i el a coeri cohé e kouwchi bin poné riba mesa. "Ta kiko es aki ta nifica? Misterio incomprehensible!"

—"O, es ta un boenita bestia, mama!" Mieken di.

—"Mira, mirá com é ta hizá su fronjichi ariba," Rozeken contentoe a doena pa respondi; "mira, i e kie doena mi la pata. O, es ta graciosa."

—"Com bai, Anneken duci!" e lora a gritá coe un stem grof di hombér koe mester a resoná violentamente den corazon dje biuda: pasobra el a kita cai riba un stoel sin por papiá un palabra i coe su wowonan hanchoe gespan el a keda ta mirá na suela, como si el tabata buscá di penetrá e secretoe koe casi tabata haci é sucumbi di esperanza i di ansia.

Atrobé e saludo: "Com bai Anneken duci!" a cantá den su oreanan; ma e biaha ki no tabata e lora k'a coemindéle.

Anna-Mie a lamantá riba i el a keda ta mira na porta. Un hombér koe lihé a dal un macutoe abao, a drentá den i contentoe coe braza habri el a coeri bai riba e biuda; e muhé també coe un gritoe triumfante a cohéle brazá. Apenas el tabatin forza p'el a bisá: "Jan, Jan, es ta bon, es ta misericordioso Dios tá!" i el a bai flauw coe su cabez riba pechoe di su esposo.

E mátroos a carguéle pone abao el a keda ta freguéle, ta gritéle na su nomber, te koe porfin bao di forza di tantoe caricia e biuda a bolbe n'é mes.

E ora ayi Jan Boots a cohé cada un di su jioenan brazá zoenchi.

Repití e palabranan afectuosa koe un tabata dirihí otro, describí e primimentoenan di man, harimentoe y yoramentoe, esai ta superior na nos forza, esai ta un imposibilidad; pa motiboe koe den colmo di nan alegria, den nan fortuna ilimitá, nan toer tabata papia bruhá un den otro, te koe Jan Boots gozoso a respondé su esposa riba un di su preguntanan:

—" Sí, mi Anneken duci, mi sá toer cos. Bo ta un muhé fiel, un bon mama i bo a educá mi jioenan den camina di honradez i di birtud. Bo ta pober, b'a sufri: ma regocihá bo awor, bo amargura a caba! Mi ta posedé algun placa: 120 libra esterlina, ta mas ó menos 3000 franc. Lo bo poné bo pakoes chikitoe i mi lo bai trahá; lo nos tin un bida agradable, nos jioenan lo bai school....i dicha i gozo lo no caba mas pa nos."

Unica contesta koe Anna-Mie por a doenéle riba tan satisfactoria comunicación tabata di cohéle brazá di nobo i di dramá lagrima di contentoe.

—" Casi lo mi a loebidá," Jan Boots di, "koe m'a trecé algoe pa bo."

El a habri e macutoe i el a sacá un pobchi coe su pojina i bon bisti doená cada un di su jioenan. Mieken i Rozeken a keda boca habri ta admirá e precioso regalo i nan un a keda ta mirá otro, net manera koe ta un sonjo delicioso lo ke ta pasá nan.

Den dj' esai Jan Boots a pasá na garganta di su Anna-Mie un cadena coe su cruz di oro i na mes tem el a imprimí riba frenta di su esposa un zoenchi di entera satisfacción.

—" Ainda no ta toer cos! el a siguí i el a hincá man den macutoe atrobé:" Awé nos mesté tin, fiesta. Atá dos bottel di binja; blancoe i corrá, koeki, lengá humá, worst, banket, porfin.... ....ma ni un hende no ta misji coe nada, sino te ora Jan bini.........."

—" Atá Jan! atá Jan! Biba! Biba!" un hende a gritá na porta tirandoe su sombré ariba na laria. "Papá, papá, *canjafístola*, ken por a cordá ni sperá esai den su bida!" I coe un saltoe el a boelá cohé su tata brazá koe també a primiéle contra su corazón, bisandoe:

—"Jan, Jan, mi jioe. Awor mi ta mira verdaderamente koe un hende por morerí di alegria. Stop, mi jioe; pasobra pa fuerte koe mi tá, tá parcé mi koe bo ta primí mi muchoe duroe. Sí, sí, mi jioe duci, mi sá masjá bon koe bo ta stimá mi hopi...... Lagá nos bam sintá lihé na mesa......Ma ta di berdad koe b'a crecé bira grandi........ Nos ta bai bebé un glas di binja riba mi bon yegada........ I e bon muhé ayi, e angel k' a drama e duci bálsamo den mi corazon lo ta contentoe també. Mará mi por recompenselé pa su bondad!"

—" Esai bo por, Jan," Anna-Mie a ob-

te zich wel, hier in de val te loopen en toen de heer Schaepman tegen zijn voornemen reeds bij den aanvang van het debat door den heer Van Houten tot spreken gedwongen werd, zei hij kort en krachtig, en zonder een zweem van die bitterheid, waartoe de felheid des tegenstanders hem had schijnen uit te tarten, waar het op stond: „ Het moet vaststaan dat de staat der Nederlanden voor het onderwijs van zijne burgers, indien het slechts goed gegeven wordt, niet is een neutrale, maar voor een ieder gelijkelijk belang stellende en — in den goeden zin van het woord — naar zijne mate vaderlijk zorgende staat."

Dit te verkrijgen, is het doel, door de Rechterzijde met deze schoolwetsherziening beoogd: moge tegenwerking haar niet afschrikken, met alle kracht naar de volvoering van die edele taak te streven.

NIEUWSBERICHTEN.

CURACAO.

Bij Gouvernements beschikking dd. 28 September is bepaald:

1°. dat het merk van goedkeuring, te bezigen bij den ijk en den herijk in deze kolonie, gedurende het jaar 1890, zal zijn de letter P;

2°. dat in het jaar 1890 herijk zal plaats hebben van maten, gewichten en weegwerktuigen.

Bij gouvernements beschikking dd. 8 October zijn de bestaande quarantaine-maatregelen voor schepen komende van *Pto. Cabello*, opgeheven.

Bij Gouvernements beschikking dd 10 dezer maand is aan den Heer H. Boomgaart, op zijn verzoek, eervol ontslag verleend als Rooimeester op dit eiland en is de Heer J. A. de Veer, belast met de waarneming dier betrekking.

De Ned. pakketschoener "Gouverneur van den Brandhof" zal den dag na aankomst alhier van het Ned. S. S. Prins Willem I naar de eilanden St. Martin, N. G., St. Eustatius en Saba vertrekken.

De mails worden op den vertrekdag om 2 ure des namiddags gesloten.

Lijst van brieven, die onbestelbaar zijn bevonden:

Petronilia Brandao, Ana E. de Henriquez, Richard Jewo, Leonor Moreno 2, Lanchita Malespin, Elenita Raven, Peruse Schan.

BUITENLAND.

Belgie. — Ondanks de talrijke bijzonderheden, die omtrent de vreeselijke ontploffing te Antwerpen en haar ontzettende uitwerkselen zijn bekend geworden, valt de geheele omvang der ramp, die de Scheldestad getroffen heeft, nog niet te overzien. Het juiste aantal slachtoffers is nog niet te bepalen, maar moet verschrikkelijk zijn. Volgens het *Handelsbl. v. Antw.* kan men het zonder overdrijving op honderd vijftig schatten. Zaterdagmorgen, 7 Sept., om zeven uur waren alleen in het Stuivenberggasthuis 60 dooden aangebracht, terwijl het aantal zwaar gekwetsten toen 125 bedroeg, ongerekend nog de tallooze menschelijke overblijfselen, vormelooze, verschroeide vleeschklompen, die bij zakken vol werden verzameld. Vele slachtoffers zijn aan hoofd, borst of schouders gekwetst door de kogels, die zoo dicht als een geweldige hageljacht uit de lucht vielen. Verscheidenen zullen voor hun leven verminkt zijn. Het getal gekwetsten valt onmogelijk te bepalen, daar er velen naar huis gevlucht zijn en in hun woningen zelf door het instorten van muren, den glasregen of het omvallen van meubelen gewond werden.

Zaterdagmorgen, 7 Sept., stroomde de heele stad naar het tooneel der ramp, waar men nog voortdurend bezig was met het opgraven van lijken en gekwetsten. Iedereen, schrijft het *Handelsblad van Antwerpen*, wil het tooneel der ramp van dicht bij aanschouwen, hoe gevaarlijk het ook zij, en elk een komt verslagen, ontroerd, zoo dicht mogelijk bij de vuurzee, zonder iets meer te vernemen dan wat de dagbladen meldden, doch niet zonder getuige te zijn van de treurigste tooneelen van jammer en ellende.

Al de groote houten gebouwen, die tot werkhuizen dienen voor de scheepstimmerlieden, liggen in puin. De ijzeren loodsen langs de kade van het Afrika-dok liggen plat. Van de herberg *Congoland*, aan den Austruweelschen weg, staan nog slechts twee bouwvallige muren overeind. Deze herberg was eerst door den schok ingestort en vervolgens door de gloeiende kogels in brand gestoken. Al de huizen langs dien weg staan op invallen evenals de meeste huizen van Austruweel zelf. De weg, de dijk, de weiden zijn overdekt met millioen kardoezen, welke door werklieden en jongens in doozen en zakken worden bijeengeraapt, en duizenden stukken verbrand hout, steenen enz. En terwijl men van op den dijk het ramptooneel overziet, hoort men nog altijd het geknetter der vlammen, waartusschen het gezucht der stoomspuit en het ontploffen nu en dan van een petroleumvat, dat in stukken springt. En daartusschen dwalen als spoken de spuitgasten, politieagenten en pontonniers, die nog naar menschelijke overblijfsels zoeken.

Gelukkig dat de schepen in de dokken tot dusver geen gevaar loopen, daar de wind in de richting naar de stad waait.

De minister van Binnenl. Zaken, die het terrein van de ontploffing heeft bezocht, richtte aan den koning een telegram, waarin de bijzonderheden omtrent de ramp werden meegedeeld. De koning en de koningin betuigden daarop aan den burgemeester van Antwerpen per telegraaf hunne innige deelneming voor de slachtoffers.

Zondag 8 Sept. heeft de koning, vergezeld van den minister van Binnenl. Zaken, het tooneel van de ramp bezocht. Ook veertien éxtratreinen hebben dien dag naar Antwerpen geloopen.

Z. M. was diep ontroerd en sprak met tranen in de oogen tot den gouverneur en den burgermeester over de ramp. Daarna bezocht hij de plaats des onheils en de gasthuizen en vóór zijn vertrek heeft hij aan het comité twaalf duizend frs. ter hand stellen.

Behalve de schade aan glazen, pannen en huizen blijft nog te vermelden, dat in de Lieve-Vrouwekerk twee geschilderde glasramen, een oud en een modern, gedeeltelijk verbrijzeld zijn. Ook in de St.-Paulus-kerk zijn ramen stukgeslagen.

Op de Beurs, die aan gang was op het oogenblik der ontploffing, was de schrik algemeen en hevig. Een ieder vluchtte onder de overdekte gaanderij, denkende dat het glazen dak naar beneden kwam. Slechts een aantal ruiten waren verbrijzeld en regenden in scherven naar beneden.

Niet ten onrechte vraagt men zich af: wie zal de schade te betalen hebben? Stellig is het, dat de toelating, om op twintig meter afstand van de dokken en petroleum-magazijnen een stapelplaats van patronen en buskruit op te richten, door de overheid gegeven, uitermate roekeloos moet heeten.

Het gerucht, dat de heer Corvilain, de eigenaar der patronenfabriek, zou gearresteerd zijn, is onwaar gebleken, maar wel heeft de justitie zijn boeken in beslag genomen en hem een lang verhoor doen ondergaan.

Men verzekert dat aan de vergunning, hem doog Ged. Staten verleend, de voorwaarde was verbonden, dat de gewone bepalingen, omtrent ontplofbare stoffen zouden worden nageleefd o. a. dat niet meer dan driehonderd kilo kruit in een gebouw mag worden bewaard.

Aan behoorlijk toezicht — dat volgens de Belgische wet de stad moet uitoefenen — heeft het blijkbaar ontbroken, want, behalve dat, naar men zegt, ook andere bepalingen zijn overtreden, was het voor niemand een geheim dat er meer dan driehonderd pond kruit te gelijk werd verwerkt.

Het gerechtelijk onderzoek zal nu hebben aan te wijzen, wie de verantwoordelijkheid voor de vreeselijke ramp moet dragen.

De correspondent der *Köln. Zeitung*, die twee veldtochten heeft meegemaakt, zegt nooit zulk een tooneel te hebben gezien. Het was alsof de stad werd gebombardeerd.

De heer Corvilain had, gelijk men weet, patronen opgekocht, die niet meer bruikbaar waren, daar hun kaliber grooter is dan die, welke nu gebruikt worden. Deze patronen werden los gemaakt om het koper der hulzen te verkoopen. Elke patroon bevat 5 gram kruit, zoodat de 50.000.000 patronen 250.000 kilogr. kruit bevatten. En deze geheele hoeveelheid is ontploft, zoodat de hevige schok, welke toen ver in den omtrek werd gevoeld, zeer goed verklaarbaar is.

Toen de ontploffing plaats had, hadden de werksters na den maaltijd juist den arbeid hervat.

Vermoedelijk is bij het werk een onvoorzichtigheid begaan, waardoor de voorraad kruit vuur vatte en 35.000.000 kogels in de lucht werden geslingerd. Dat door deze projectielen, die overal neervielen, niet meer ongelukken zijn gebeurd, is wonder. Een meisje van 16 jaren werd honderd meters van de fabriek weggeslingerd doch ontving niet het geringste letsel. Een ander kind viel van een hoogte van 300 meters neer en kwam er af met een gebroken arm.

Het getal dooden, dat nu reeds met zekerheid meer dan 130 bedraagt, is evenmin als dat der gekwetsten met juistheid op te geven. Behalve de jongens en meisjes, die met het gevaarlijk werk bezig waren en waarvan slechts een paar ontkwam, zijn door de ontploffing tal van menschen, die in de nabijheid waren, gedood of gekwetst. Vele personen bij voorbeeld sprongen in de Schelde en verdronken. Een rijtuig, waarin zich drie reizigers bevonden, werd vernield. De koetsier werd van de bok geslingerd en ernstig gekwetst in een bassin geworpen, terwijl de personen in het rijtuig gedood werden.

Op deze en andere wijze hebben vele personen het leven gelaten.

Engeland.—De werkstaking te Londen scheen ten laatste geëindigd, dank zij de tusschenkomst van den lord-mayor in vereeniging met kardinaal Manning en den Anglicaanschen bisschop van Londen. Door deze hooggeplaatste personen was een vergadering belegd in *Mansion House*, waarin besloten werd de dokbesturen uit te noodigen het loon op zes stuivers per uur te brengen, te beginnen met 1 Januari. Burns en de overige aanvoerders der werkstakers verklaarden zich daarop bereid, het werkvolk den raad te geven, tot den 31en December het werk op de oude voorwaarden te hervatten.

De bestuurders der dokken gaven op dit voorstel ten antwoord dat zij het onderzoeken en den lord-mayor spoedig daarop bescheid zouden geven. Slechts enkele der bestuurders echter achtten die voorstellen aannemelijk, en inmiddels vaardigden de gezamenlijke dokbesturen een kennisgeving uit, waarin zij de werkstakers aanmaanden het werk te hervatten, wilden zij niet dat andere werklieden hun plaats zouden innemen.

Zij beweerden verder dat alleen de bedreigingen der werkstakers duizenden dagloomers beletten, zich voor den arbeid beschikbaar te stellen op de voorwaarden, door bestuurders gesteld.

De voornaamste Londensche graanhandelaars deden van hun kant de dokmaatschappijen weten dat zij deze aanprakelijk stelden voor de ernstige verliezen, door hen geleden, en weigeren zouden, pakhuisgelden te betalen voor de thans in de dokken liggende voorraden graan.

Ten slotte schenen de dokbestu-

---

servéle. "Trientje Spas a stimá mi, judá mi manera un roeman tem mi tabata pober. Awor koe nos tin un porvenir boenita i despehá nos dilanti, lagá é bam biba coe nos na nos cas nobo i l' é sirbi nos di un bon roeman!"

Jan Boots a cohé man di Trientje k' a bini huntoe koe Jan.

—"Bo ta keda biba cerca nos manera un roeman: bo ta contentoe, Trientje? e matroos a puntréle.

"Mi no ta merecé tànta dicha," e vieja a contestá.

—"Con ké asuntoe arreglá!" Jan Boots di. "Bia sintá ki na mesa: hamás lo bo no separa di nos...... Mi ta basjá binja corrá pa nos i blancoe p'e jioenan. Atá, koeki, banket, lenga humá: cada un gastá e cos koe ta nan gustoe. Awor bam bebé!"

—"Mamá, mamá!" Jan di. "Lo nos comé sin reza? Riba e gran dia koe Dios...... *Camomille, canjafistola!*"

—"Jan, mi jioe, esai ta boenita di bo!" e tata a contesta intimamente conmové. "Sí, sí, lagá nos gradici el Senjor di cieloe k' a proteзhé boso i mi també.

Ja e otronan a poné nan man huntoe i nan a zak nan cabez.

Ora e oracion corticoe i solemne a caba, nan toer a hizá nan glas ariba i nan a bebé na salud di feliz yegada di tata di cas i dj' ayi nan a coeminsá disfrutá dje alimentonan sabroso.

E lora k'a mira sina i koe tabata sperá su parti tabata grita sin stop:

—"Com bai, Annekan duci? Ata bo Jan!"

Mieken i Rozeken a doenéle asina hopi cos k'e tata tabata obligá di hibele p'aden, di miedoe koe su companjeroe di viaha no comé hayá maloe.

Ora e tata a bolbe bin sintá na mesa, su jioe Jan a puntréle

—"Ma, papá di mi corazón, ta di com bo por a kedá ocho anja fó di nos, sin nos por a haya un nobo di bo? Lo ta den aventura terrible b' a hayá bo riba lamá, no ta sina?

—"No muchoe aventura, mi jioe," Jan Boots a respondéle, "ma un só ta suficiente pa tirá un hende den desgracia. Nos a sali pa bai Hong-Kong. Na binimentoe nos a topá un tempestad pisá k'a tira nos riba costa di Borneo i k'a kibrá nos barcoe na pida pida. Di mi companjeroenan mi no sá nada: probablemente nan toer a hogá. M'a landa bai tera i despues koe m'a dwale hopi, m'a cai den man dje salvahenan k'a hibá mi bai bendé pa catiboe coe un rei di tera dén. Cerca djéle mi tabatin basta bon bida: mà nan tabata vigilá mi tambe masjá masjá tantoe, di modi koe no tabata cos di pensá koe mi por a huí fó di un lugá, koe tabatin mas di ocho dia di camina leeuw fó di cantoe di lamá. Más ó menos ta un anja awor koe mi rei a cai na guerra coe un otro rei su bisinja. Asina bon koe mi tabata por, mi a sinjá nos soldánan bringá: mi a trahá harma pa nan i mi a dirihi nan di tal modi koe mi rei a sali vencedor. Mi sjon, un homber grato i coe un bon corazon, en recompensa di mi gran servicio, a duna mi libertad di bolbe na mi tera. El a doena mi hende pa moestrá mi camina i el a regalá mi un cajita coe algún djamanta chikitoe, koe mi a bendé na Londen pa 125 libra esterlina...... Ma manjan ó otro manjan, si Dios kié lo mi, contá boso ainda hopi cos mas, pa koe boso lo ta na corriente di toer mi aventuranan.—Awor boso toer bini sinta cerca mi. Ainda mi por recordá mi como mi tabata sintá e anochi promé koe nos a separá, i asina mes mi kier bolbe sinta. Mieken, Rozeken cada un di boso subí sinta cabai riba mi pia i mi Anneken duci den mi braza drechi i mi bon Jan den mi braza robés........ Asina, asina, es ta un placer incomparable. Sí, asina lo mi deseá di keda sintá te na último instante di mi bida. Awor Mieken i Rozeken ta bai coeri cabai mientras nos lo cantá e bonita cantica."

I loco di alegria, di dicha i di gozo Jan Boots companjá di su querida Anneken i di su jioenan a canta:

Sea na lamá ó na terra.
Nos ta contentoe toer manera
Balente i yen di ánimo:

Den orkaan ó donder di mas duroe,
Benga un glas di jenever puroe, } Bis.
Biba, biba Schipper Anselmo."

Fin.

ren eieren voor hun geld te kiezen. Nog denzelfden dag zonden zij den poortermeester der City schriftelijk bescheid op de bovengemelde voorstellen. Daarin verklaarden zij zich bereid die behoudens zekere voorwaarden aan te nemen. Die voorwaarden waren, dat de dokarbeiders tot Nieuwjaarsdag vijf *pence* loon per uur zouden ontvangen, om de dokbestuurders in staat te stellen middelerwijl het tarief voor dokgelden te herzien en te verhogen, ten einde na Nieuwjaarsdag zes *pence* per uur loon te kunnen betalen. Verder moesten de werkstakers reeds Maandag het werk hervatten en de aanvoerders aannemen, de thans werkzame arbeiders niet te laten molesteeren.

Die voorwaarden nu zouden de werkstakers aangenomen hebben, althans naar de *Star*, het orgaan der werkstakers, verzekerde. Burns en Tillett zouden de directeuren alleen verzocht hebben, geen wrok te koesteren tegen de werkstakers. In die werkstakersvergadering echter, die daarop gehouden werd, spraken de heeren volgens den berichtgever der *N. R. Ct.* geheel in tegenovergestelden geest. Burns voegde er bij, dat zijn mannen er in geslaagd waren, tweehonderd vrijwilligers, door de dokbestuurders uit Holland ontboden en bestemd voor de Tilbury-dokken op te vangen.

Een later bericht heldert deze tegenstrijdigheid op. Niettegenstaande Burns en Tillett de bewuste voorwaarden hebben aangenomen, verklaarden zij dat, vóór het hervatten van den arbeid, de verschillende commissiën uit de werkstakers moesten geraadpleegd worden. Hierop deed de centrale commissie uit de werkstakers des avonds om kwart over elven een manifest verschijnen, houdende de verklaring, dat de werkstakers niet bereid zijn aan de dokbesturen gunstiger voorwaarden toe te staan, dan die, welke door de eigenaars van loskaden reeds zijn aangenomen.

Bij gevolg duurt de werkstaking voort, en werd in Hyde Park dan ook weer een monstermeeting gehouden. Daar verklaarde Burns, dat hij zich niet verbonden had, den werkstakers de voorwaarden aan te bevelen, door de comissie in het Mansion House geopperd en door de dokbesturen aangenomen. De vergaderden volhardden insgelijks in hun afwijzende houding tegenover het bedoelde vergelijk en zoo blijft dus alles weer bij het oude.

Saksen. — Keizer Wilhelm is, zooals men weet, ook de gast geweest van den Koning van Saksen. Bij gelegenheid van een feestmaal bracht hij op zijn gastheer den volgenden toost uit, waarmee deze zich wel vereerd mag gevoelen:

„ Ik heb eene groote schuld af te doen. Vele jaren heeft Uwe Majesteit met onkreukbare trouw voor mij gezorgd en zich aan mij laten gelegen liggen. Wijlen mijn vader had mij eenmaal bij Uwe Majesteit bijzonder aanbevolen, met verzoek voor mij te zorgen wanneer hem iets menschelijks overkwam. Uwe Majesteit heeft op edelmoedige wijze aan dat verzoek voldaan. Reeds vele jaren heb ik in Uwe Majesteit een innigen vriend en vaderlijken raadsman gevonden. Het verheugt mij ten hoogste, hier mijn warmen dank daarvoor uit te spreken. In Uwe Majesteit vereer ik den tijdgenoot die onder bevel van wijlen mijnen grootvader roemrijk en met goed gevolg heeft medegewerkt aan de wederverkrijging der oude vrijheid bij de nieuwe vestiging des rijks."

De koning van Saksen heeft in zijn toost op den keizer bij dat feestmaal gezegd, dat het 12e legerkorps, hetwelk 7 jaar geleden zijn onvergetelijken gewezen aanvoerder keizer Wilhelm I begroette, heden den veldheer der toekomst, den aanvoerder des Duitschen volks in de ure van gevaar in zijn midden had mogen zien. Gelijk de oudere mannen ten allen tijde getrouw keizer Wilhelm I hebben ter zijde gestaan, zoo zullen ook de jongeren en alle nakomelingen met toewijding gehoor geven aan de roepstem des keizers, wanneer het wegens gevaar voor het vaderland wordt vereischt.

Oostenrijk.—Naar het schijnt, denkt de Oostenrijksche premier Koloman-Tisza ernstig aan aftreden. In verscheidene bladen wordt gemeld, dat de eerste minister, die zich op het oogenblik te Ostende bevindt, vóór zijn vertrek daarheen den keizer zijn voornemen zou hebben medegedeeld, zich nog vóór de opening der Kamer uit het openbaar leven terug te trekken. Als zijn opvolger zou Tisza den oud-minister graaf Zichy hebben aanbevolen. Ook wordt als zoodanig genoemd graaf Kallay, rijksminister van Financiën.

Frankrijk.— Te Toulouse is weer eens een groote Boulangistische vergadering gehouden, die door omstreeks 600 personen werd bijgewoond. Susini en Laisant voerden het woord, maar werden overschreeuwd door de menigte op de straat, die tegen het einde der vergadering de zaal binnendrong. Er werden slagen gewisseld totdat de gendarmes de zaal deden ontruimen en eenige personen in verzekerde bewaring namen. Voortaan zal men wel niet meer spreken over Boulanger en zijn partij. De telegrammen hebben genoeg gemeld om te begrijpen, dat Boulanger en de zijnen hebben uitgepraat.

INGEZONDEN.

EENE onverbiddelijke ziekte overmande den Heer **A. Maane** en sleepte hem ten grave, ondanks alle aangewende pogingen, om dat zoo dierbaar en nuttig leven te behouden!

Gedurende zijn driejarig verblijf alhier, heeft hij zich doen kennen als een braaf en oprecht man, als een getrouw vriend en degelijk onderwijzer, als een voorbeeldig Christen.

Door zijne uitmuntende hoedanigheden, aanminnigen omgang en zielenadel verwierf hij in hooge mate de achting en waardeering onzer maatschappij, en breidde zich de kring zijner vrienden in korten tijd uit.

Aan zijne grondige kennis en welbespraaktheid, paarde hij een vaderhart, vervuld van christelijke liefde, en wist hij zijne leerlingen dusdanig te boeien, dat hij steeds met genoegdoening en tot groot voordeel onzer Katholieke jeugd werkzaam was.

Zijn levenswandel was stichtend, voorbeeldig en echt christelijk; hij schitterde door zijne deugden.

Wij bidden voor uwe zielerust, o edele vriend, en koesteren het vertrouwen, dat gij bereids in het Rijk der Gelukzaligen, de eeuwige glorie geniet, voor al de opofferingen, welke gij u zelven geheel vrijwillig hebt opgelegd.

Möge de Goede God de vrienden van den overledene steunen om nog lang tot zegen van onze katholieke jeugd werkzaam te zijn.

EEN VRIEND.

Un vacío inmenso difícil de llenar, ha dejado entre nosotros la arrebatada muerte del señor **A. Maane** (q. e. p. d.); caballero cumplido, católico por convicción y de una vida ejemplar. Tres años ha que abandonó su patria, y vino á ejercer entre nosotros la noble profesión de la enseñanza, dejando allá, todos los que le eran más queridos; sin traer más mira que el infundir sus muchos conocimientos en los corazones de los que forman la naciente juventud católica en esta. Y en efecto, ya empezábamos á ver el fruto de su trabajo; y esperábamos, viéndole tan lleno de vida, que aún por muchos años había de estar preparando á nuestros jovenes con sus sabias instrucciones y sanos consejos para la batalla de esta vida, que luego habrían de emprender. Mas ah! La Providencia que siempre dispone lo mejor, por más que á nuestro debil entendimiento, puede parecer un mal, le llamó á gozar de la eterna bienaventuranza en la temprana edad de 30 años. Descanse en paz **Andreas**, que el mundo bendice tu memoria de hombre justo; ni tus discípulos jamás se borrarán de su memoria.

C. RAVEN.

NOTICIANAN DI CABEL.

Paris, Oct. 4.—Tin rumor ta circulá koe pronto duque di Aumale lo ta nombrá embahador di Francia na Rusia.

Courantnan ta ocupanan dje siguranza doená pa Legitime, koe Hypolite a cedé Mole Saint Nicolas na Estados-Unidos. Legitime ta bisá també k'é por probá koe Gobierno di Washington a auxiliá Hypolite contra djéle.

Temps i otro courantnan ta atacá e union di aduana koe Estados-Unidos a proponé.

La Haya.—Trahadónan na docknan i di sigá na Rotterdam a poné trabao abao: policia tabata obligá di hací uso di nan arma: Schutterij a haya orden di yudá policia.

Londen.—Mr: Sandall ta nombrá gobernador di Barbados.

New-York. — Eleccionnan na Noord i na Zuid di Dacota a sali na favor di republicanonan.

Tanger.— Diputadonan di Marueco a mandá e prisioneronan di *Theresa* pa gobernador Spanjó na Mombrera.

Paris, Oct 5.— Nan a cohé pa entrada di toren di Eiffel, te dia 1 di October, cinco miljon franc: te mes fecha ayi 15 million hende a visita tentoonstelling. Ayera tabatin un reunion di Boulangistanan: ora cos tabata bai caba nan a atacá e oradornan coe paloe.

Londen.— Colonianan inglés di Antiljanan ta pidi gobiernoe inglés pa nan ta representá n'e proxima conferencia di union di aduana na Washington.

Belgrado.—Gabinete a depositá un proyecto di ley pa bant ex-reina Natalia.

Madrid.—Courant *Imparcial* dici koe la Reina ta para riba pa gobierno pidi Marueco danjo i perjuicio p'e tripulacion di *Theresa*, koe Moronan a lagá bai.

A socedé un desgracia coe ferrocarril di Andalucía: 30 morto.

Dos tren di linea di Noord di Spanja a dal coe otro: 4 morto.

Familia real ta bolbé Madrid dia 8 di October.

Paris, Oct: 6.— Nan ta bisa koe ni Francia ni Italia lo oponé nan contra renovacion di Union bimetalista dje teranan latina, koe ta caba na December awor.

Di fuente oficial nan ta anuncia koe Czarina lo no acompanjá Czar sino te na Kiel i d'ayi l'é bolbé directamente na San Petersburgo, mientras koe Czar lo bai pasá dos dia na Berlin.

Londen. — Nan a sacá masjá hopi mil Hudioe fó di Rusia: nan ta bai refugiá nan pa tan tem na Inglaterra i d'ayi nan tin idea di bai fihá nan bibá na Zuid-Amerika.

Conde Rosberry tabata na cabez di un reunion di dos mil empleado di tranvia i omnibus di Londen k'a decidí di formá un sindicato pa nan haya reduccion di ora di trabao i rebaha di boetnan.

Ferrocarrilnan di Rochester pa Stockport a dal contra otro causando masjá morto.

Paris, Oct: 8.— Na balotage republicanonan a obtené un triunfo completo. Ayera nan a haya sabi resultado di 153 dje 183 i partido di oposicion na 45.

Amigoenan di Boulanger ta bandonéle: Laguerre i otro mas ta declará na mes simplemente como revisionistanan.

Na Paris tabatin masjá masjá hende n'e luganan di votacion.

Berlin.— Prins Bismarck a manifestá den un discurso koe awor sí paz ta sigurá na Europa.

Un tempestad pisá a hací grandi danjo na Cerdeña causandoe hopi morto. Mayor parti di casnan ta destrui.

Londen.— Mr. Robertson, diputado di Brighton den Cámara di Comunes ta suspendé den su funcionnan pa motiboe koe su sintir ta trastorná.

Policía ta continuá persiguí casnan di wega di placa. Dia domingoe nan a cerá tres hungadó.

Habana.— Tabatin un incendio grandi dia domingoe na estacion di Sagua la Grande, Cuba, i un tren di mercancía i varios cas a kimá; nan ta calculá perdidanan pa 200.000 fuerte.,

Paris, Oct. 9. Resultado di eleccionnan general ta:

364 republicano, 212 oposicionista.

Republicanonan ta repartí den:

238 moderado i 126 radical.

Di oposicion tin:

107 realista, 58 bonapartista i 47 boulangista.

Courant *Temps* ta bisa k'e republicanonan moderá lo tin pa nan gefe Leon Say i Ribot, personanan di grandi influencia den partido republicano, i koe lo dedicá nan na política di reconciliacion di República.

Rei di Siam a yega Paris.

Londen. — General Boulanger a bai Jersey ayera.

Un tempestad violenta a causa grandi danjo na Gran-Bretaña i na Irlanda

Morton, partidario di Gladstone, ta elihí pa miembro di Cámara di Comunes pa distrito Petersborough.

Berlin. — Princesa Margarita a verloof coe kroonprins di Nassau: Bismarck ta na favor dje casamentoe ayi.

New-York. — Francesnan bibá aki a celebrá e feliz resultado di eleccionnan frances.

Madrid. — La reina i familia real a yega ki. Ministro di Marina a bai Bilbao p'e bai toemá información tocanti comementoe dje barcoe *Theresa*.

Paris. — Oct: 10. Den tenidá di conseho di Ministro di dia 8, nan a resolvé di convocá Cámara pa banda di principio di November.

Courant *Gaulois* ta opina k'e cuestion di revisá constitución ta completamente tirá un banda.

E gran anfiteatro di facultad médica a kimá kí te na suela.

Copenhaga.—Presupuesto presenta den cámaranan ta demostrá un déficit di 4 miljon corona (placa) Nan ta calculá gastonan pa 59 miljon. Ponementoe di ferrocarrilnan nobo ta considerá como causa di déficit.

Czar ta sali awé (9 Oct.) dj'aki p'e bai Kiel.

Berlin. — E escuadra ingles a yegá Kiel, Emperador Wilhelm a bai visitá e barcoenan i despues el a doena un comementoe pa nan oficialidad.

Jersey.— Boulanger a fihá su residencia akí caba.

Tanger.— Torturan a saludá bandera Spanjó coe tiroe di cajon pa satisfaccion riba detencion di tripulacion di *Theresa*. E blindado *Pelayo* a respondé e saludo.

Londen.— Courant *Daily News* ta publicá un carta fo di Creta, koe ta confirmá e noticianan di crueldadnan cometé coe cristiannan.

Vapor *Ville de Paris* a yegá Queenstouwn (fó di New-York) despues di un traversia peligrosa, causá pa mal tem. Lamá a sacá dos pasahero bai. Diferente persona abordo a haya danjo.

Madrid.— Tin masjá papiamentoe koe gefenan di partido conservador no tabata na cuestión ora la reina i familia real a yegá. Nan ta papiá també di un comementoe político koe ex-reina Isabella lo doená.

VERSCHEIDENHEDEN.

— Een ontzettende gebeurtenis wordt uit Kallin bericht. In het dorpje Dubisch overleed voor eenige weken de rijke grondeigenares, Mevrouw Zybollay. Daar de familiekelder niet geheel voltooid was, werd de kist in een voorloopig graf bijgezet. Vier dagen later stierf de kleindochter der overledene, een meisje van elf jaar, en daar de kelder inmiddels voltooid was, besloot men de lijken te gelijker tijd ter aarde te bestellen. Maar toen men de kist der oude dame naderde, ontwaarde men een ijzingwekkend schouwspel. Het deksel was eend in de hoogte geduwd en de hand van het lijk stak er uit. De ongelukkige was in de kist tot het leven teruggekeerd; zij was schijndood geweest! De justitie heeft een streng onderzoek bevolen.

Van den Eiffeltoren is een kopie gemaakt ter grootte van één meter, en wel uit diamanten. Een rijke Amerikaan zal dien koopen. Meer dan 60,000 diamanten werden voor dat torentje gebruikt hetwelk in N° 32, „rue de Trévise" Paris te zien is.

Bij een inspectie van het 13e régiment huzaren te Pest hadden de manschappen twee uren achtereen verschillende oefeningen uitgevoerd, toen de commandant-kolonel Von Illes het bevel gaf, om in galop te rijden.

De paarden waren echter zoo vermoeid, datzij dit niet meer konden doen. De eerste rijen vielen en de volgende vielen over hen heen, zoodat het terrein in een oogwenk als bezaaid was met gevallen ruiters en paarden. Een huzaar werd terstond gedood, drie werden zoo zwaar gekwetst, dat aan hun beterschap wordt getwijfeld; dertien braken beenen of armen en tien werden licht gekwetst. Bovendien ontvingen 87 paarden zulke ernstige wonden, dat zij voor den dienst onbruikbaar werden.

Blondin zal het waagstuk ondernemen over een ijzerdraad van den Eiffeltoren naar den top van het centrale hoofdgebouw der tentoonstelling te loopen. Zelfs zegt men dat Blondin, die de oude traditie aan zijn naam verbonden niet te schande wil maken, een weddenschap heeft aangegaan van honderdduizend frs. om binnen den tijd van vijf minuten dien weg af te leggen.

Als de waaghals niet in galop begint en eindigt, zal hij de som bepaald verbeuren, daar de afstand tusschen beide gebouwen zeer groot is.

Een echt „Amerikaansch" ongeluk wordt door de bladen der Vereenigde Staten medegedeeld.

Te Evansville, zoo verhalen zij, werden door een hevigen storm een aantal geleidingsdraden der electrische verlichting vernield. Zij vielen op de daken der huizen en de electrische stroom langs de draden was zoo sterk, dat op sommige plaatsen vuurstralen uit de geëlectriseerde huizen schoten, alsof die in brand stonden. Men dacht dan ook, dat er brand was; de brandweer werd geroepen en er kwam spoedig een spuit. Toen deze door een plas water reed, welke door een der gevallen draden met electriciteit geladen was, vielen voerman en paarden op den grond.

Verscheidene menschen schoten toe om te helpen, maar ook zij kregen een hevigen schok en vielen op straat.

In het huis lagen nog verscheidene personen, door electriciteit getroffen, te schreeuwen en te worstelen om overeind te komen.

Tot ieders bijdschap werd nu weldra de oorzaak van al die ongelukken ontdekt. Men bracht zoo spoedig mogelijk de electriciteitsmachines tot stilstand en nu konden de geëlectriseerden geholpen worden. Verscheiden van hen waren bewusteloos geworden en eenige brandweermannen lagen met verlamde ledematen, maar door geneeskundige hulp werden allen gered.

Het Britsche museum te Londen is voor f 22,000 eigenaar geworden van het prachtige gebedenboek, dat wijlen Lodewijk II, koning van Beieren, door Franz Flesehutz liet maken.

Bij de feesten te Hellbrunn ter eere van den sjah van Perzië, vermaakte zich Z. M. vooral in de zoogenaamde kelders van Neptunus, waar een fontein is, die Nasserdin deed spuiten op den kleinen knaap, die hem altijd vergezelt.

Uit weerwraak besproeide toen de kleine het geheele gevolg, tot groot pleizier van Z. M. De sjah beloonde den kleine voor die guitenstreek door hem de eereplaats aan de lunch te doen innemen.

Een slecht begin. — De Louisville Nashville-spoorwegmaatschappij heeft dezer dagen haar nieuwe lijn van Knoxville naar Cumberlandgap geopend; ongelukkigerwijze ontspoorde de eerste trein, waardoor drie reizigers gedood en 49 gewond werden, onder welke vele doodelijk.

Toen onlangs de koning van Griekenland op zijn doorreis naar Londen de tentoonstelling te Hamburg bezocht, werd een zijner dienaren, die in national Grieksch costuum reisde, door een Tertianer, een gymnasiast aangesproken, die, zonder te bedenken dat men thans te Athene anders praat dan ten tijde van Perikles, hem in het Grieksch vroeg, hoe het te Athene ging.

De Helleen keek den gymnasiast kalm aan en zeide in het zuiverste platduitsch: „Snack Dütsch, dumme Jung, mit dien Griechisch kaunst mi an de Taille bummeln."

PORTEN VAN

	Brieven. p. 15 gr.	Briefkaarten. enk.	en dub.	Drukwerken enz. per 50 gr.	
Per *mail* naar *Nederland, Suriname, Bovenw. Eilanden (St. Martin, St. Eustatius en Saba.)*	f 0.15.	f 0,075	f 0.15	f 0.03	(met toepassing van een minimum van 15 cent. wat de documenten en van 5 ct. wat de monsters betreft.)
Per *zeepost* naar *Nederland, Suriname, Bovenw. Eilanden (St. Martin, St. Eustatius en Saba.)*	f 0.10	f 0.05	f 0.10	f 0,02	(met toepassing van een minimum wat de documenten betreft van 10 ct. en wat de monsters aangaat v. 6 ct.)
Verzending naar *Venezuela, Columbia* en eenige bij P. B. 1889 N°. 19 opgenoemde *Antillen.*	f 0.125	f 0.05	f 0.10	f 0.025	(met toepassing van een minimum wat de documenten betreft van 12½ ct. en wat de monsters aangaat v. 5ct.)
Verzending naar alle overige landen der Postvereeniging	f 0.25	f 0.075	f 0.15	f 0.05	(met toepassing van een minimum van 15 ct. wat de documenten een van 7½ ct. wat de monsters aangaat.)

Voor de enkele landen, die *niet* tot de algemeene postvereeniging behooren, zijn toepasselijk de porten, die bij Kon. besluit van 17 Januari 1879 N° 31 (P. B. N° 4) zijn vastgesteld.

BEKENDMAKING.

Fonds ter aanmoediging en ondersteuning van den gewapenden dienst in de Nederlanden.

De alhier bestaande districts-commissie van het fonds ter aanmoediging en ondersteuning van den gewapenden dienst in de Nederlanden heeft de verslagen van het verhandelde, in de jaren 1886, /87 en /88, op de algemeene vergadering van het Bestuur en Afgevaardigden van het fonds, voor zoover de ontvangene exemplaren strekken, alhier doen ronddeelen.

Uit die verslagen blijkt, dat het fonds bij uitgebreiden werkkring voortdurend veel goed doet en veel bijdraagt tot leniging der rampen, welke de onontbeerlijke krijgsdienst medebrengt; niet alleen door hulp en bijstand te verleenen aan verminkte en andere voor den dienst onbekwaam geworden militairen, die slechts een sober gagement genieten, maar ook door geldelijken onderstand te verschaffen aan weduwen en weezen van gesneuvelde militairen.

Het bestaan van het fonds is eene behoefte geworden voor de Nederlandsche natie, en de Commissie alhier vertrouwt dat de ingezetenen van Curaçao ook dit jaar niet zullen nalaten naar vermogen bij te dragen tot ondersteuning van die nuttige nationale instelling.

Aanstaande week zal de Commissie aanvangen met het doen van eene collecte daarvoor.

Willemstad (Curaçao) 17 Sept. 1889.

De Commissie voornoemd,
Namens haar,
De Voorzitter,
FERGUSON.

De Secretaris,
H. R. GERLEIN.

Imprenta de la Libreria de A. BETHENCOURT E HIJOS. Curaçao.